

Bron: <https://www.nrc.nl/nieuws/2022/03/04/klompen-a4096701>

Klompen

Op weg naar de winkelstraat loop ik op klompen (ander schoeisel heb ik niet) over een uit straatstenen bestaand trottoir.

Twintig meter voor mij drukt een vrouw zich ruggelings tegen een etalageruit.

Als ik haar passeer lacht ze besmuikt: „Ik dacht dat er een paard aankwam.”

Hayo van Weringh

Bron: <https://www.nrc.nl/nieuws/2021/08/06/grasland-a4053832>

Grasland

We hebben de stad verruild voor een dorp. Nog net binnen de bebouwde kom maar wel met ruim een hectare grasland. Opvallend in het dorp zijn de keurig verzorgde tuintjes. Geen enkel onkruid, ook niet in de omliggende weiden. Enthousiaste medewerkers van gemeente en provincie ondersteunen ons met initiatieven de biodiversiteit op ons perceel te stimuleren. Een houtwal met diverse inheemse struiken en bomen wordt aangelegd, en door ons gras maar twee keer per jaar te maaien ontstaat weer kruidenrijk grasland. Er fietst een echtpaar uit het dorp langs. „Erg, hè,” hoor ik de vrouw tegen haar echtgenoot zeggen. „Dan koop je zo’n huis, en dan kan je het niet onderhouden.”

Leonard van den Berg

Bron: <https://www.nrc.nl/nieuws/2022/04/08/doof-a4109503>

Doof

Na een telefoontje kan ik al snel terecht bij de huisartspraktijk om mijn oren uit te laten spuiten. In de wachtkamer staat een radio op een tafel afgestemd op een regionale zender. „Je bent mijn allerliefste speklap”, hoor ik uit de luidspreker, gevolgd door een lied over een gehaktbal.

Als vrouw en vegetariër zit ik met mijn volle oren te klapperen...

Ineke de Boer